

ת"פ 55024/12/14 - מדינת ישראל - שלוחת תביעות כפר-סבא נגד סאמי בלעום

בית משפט השלום בכפר סבא
ת"פ 55024-12-14 מדינת ישראל נ' בלעום (עציר)

בפני כבוד השופט אביב שרון
בעניין: מדינת ישראל - שלוחת תביעות כפר-סבא המאשימה
ע"י ב"כ עו"ד אבישי רובינשטיין

נגד

סאמי בלעום
הנאשם
ע"י ב"כ עו"ד איתי רוזין

גזר דין

1. הנאשם, יליד 1967, הורשע בהכרעת דין מנומקת בעבירות של **גניבת רכב בצוותא חדא**, בניגוד לסעיף 413ב. יחד עם סעיף 29(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977; **נהיגה בזמן פסילה**, בניגוד לסעיף 67 לפקדות התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א-1961; ו**נהיגה ברכב ללא ביטוח**, בניגוד לסעיף 2א. לפקדות ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], תשל"ל-1970.

2. טרם שמיעת הטיעונים לעונש, ביקש הנאשם לצרף תיק נוסף שעניינו שתי עבירות של הפרת הוראה חוקית, בניגוד לסעיף 287(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (ת.פ. (כ"ס) 22707-02-15). הנאשם הודה בעובדות כתב האישום נשוא התיק הנוסף והורשע בשתי עבירות, כאמור.

3. על פי הכרעת הדין, בין התאריכים 20.12.14-21.12.14, התפרץ אדם שזהותו אינה ידועה למאשימה לבית ביישוב שער אפריים וגנב, בין היתר, מפתחות רכב מסוג סקודה (להלן - **הרכב**), אשר בשימוש של דניאל ויינשטיין. הרכב נצפה יוצא את שערי היישוב בשעה 00:24. בהמשך, בשעה 06:15, נעצר הנאשם כשהוא נוהג ברכב, בזמן פסילה וללא פוליסת ביטוח בת תוקף, בסביבות העיר טייבה. על פי האמור בכתב האישום, הנאשם קיבל את הרכב מאותו אחר, "וסיכם עימו כי יעביר את הרכב לשטחים תמורת 500 ₪". הכרעת הדין התבססה על המסמכים שבתיק החקירה (הסניגור הסכים להגיש את מסמכי התביעה ללא חקירות עדים), כאשר הנאשם נמנע מלהעיד להגנתו במהלך

המשפט. וכך נקבע בהכרעת הדין:

"אכן, בכתב האישום נכתב כי לבית המתלוננים התפרץ אדם שזהותו אינה ידועה למאשימה, גנב, בין היתר, את הרכב, ובהמשך לאמור, מסר את הרכב לנאשם וסיכם עימו כי יעביר את הרכב לשטחים תמורת ₪ 500. זאת, מבלי שהתביעה ייחסה לנאשם עבירה של קשירת קשר לביצוע פשע. לכאורה, עולה כי לאחר שהאחר השלים את עבירת גניבת הרכב, הוא מסר אותו לידי הנאשם ועל כן, ביצע הנאשם עבירה של קבלת רכב גנוב, בניגוד לסעיף 413' לחוק העונשין. ואולם, כפי שפורט לעיל, הראיות בתיק מצביעות על הנאשם כמי שנטל חלק בתכנית העבריינית, כשלכל הפחות, חלקו היה בהעברת הרכב הגנוב לשטחים. הוסף לכך את החזקה התכופה המתקיימת כנגד הנאשם אשר לא נסתרה על ידו, ועל כן, הפכה חלוטה, ובכוחם של כל אלה להביא להרשעת הנאשם בעבירת גניבת הרכב כמבצע בצוותא, זאת אף מבלי לעמוד על מאפייני הביצוע העובדתיים המדויקים בהם נקט הנאשם" (פיסקה 16 להכ"ד).

4. בתיק הצירוף, הודה הנאשם בכך כי בעת שהיה משוחרר בתנאים מגבילים (מעצר בית מלא בפיקוח), הוא הפר את התנאים שהוטלו עליו על ידי בית המשפט בכך שבשתי הזדמנויות, בימים 30.1.15 ו-31.1.15, יצא את מעצר הבית בו היה נתון.

5. ב"כ המאשימה עמד על הערכים החברתיים שנפגעו ממעשיו של הנאשם, וביניהם, זכות הקניין של המחזיק ברכב; סיכון המשתמשים בדרך; פגיעה בסדרי שלטון ומשפט; זלזול בהוראות של בית המשפט והפרת האמון שניתן בנאשם. לדבריו, מדיניות הענישה בעבירות בהן הורשע הנאשם היא הטלת מאסרים לריצוי בפועל. התובע טען כי מדובר בגניבת רכב בנסיבות מחמירות, לאור התארגנות של מספר עבריינים בה הנאשם מהווה חולייה, דבר המראה על תכנון מוקדם. עוד טען, כי הנאשם התכוון להעביר את הרכב לשטחי הרשות הפלסטינית, פעולה שהיה בה לסכל אפשרות החזרת הרכב לבעליו. הנאשם נהג ברכב בהיותו בפסילה לאחר שהוטלו עליו, בין היתר, 12 חודשי פסילה בפועל, בגין עבירה בטיחותית של חוסר שליטה ברכב. לגבי שתי העבירות של הפרת ההוראה החוקית, מדובר בשתי הפרות שבוצעו על ידי הנאשם ימים ספורים לאחר שניתנה החלטת שחרור ממעצר בעניינו.

לאור זאת, עתר התובע לקביעת מתחם עונש הולם שבין 18 ל-30 חודשי מאסר, לצד רכיבי ענישה נוספים.

ב"כ המאשימה הפנה לעברו הפלילי של הנאשם, הכולל 21 הרשעות קודמות בשלל עבירות, כולל בעבירות רכוש. הוא אף ריצה מספר לא מבוטל של מאסרים. עברו התעבורתי כולל 5 הרשעות קודמות ותלוי ועומד נגדו עונש פסילה על תנאי בן 6 חודשים.

לאור זאת, ותוך שהפנה לפסיקה, עתר למקם עונשו של הנאשם במרכז המתחם ולהשית עליו, בנוסף, פסילה בפועל, הפעלת הפסילה על תנאי, מאסר על תנאי וקנס.

6. ב"כ הנאשם טען שהנאשם שייך ל"מערכה השנייה" של עבירת גניבת הרכב, דהיינו שגם על פי כתב האישום חלקו של הנאשם בארוע העברייני התמצה בכך שהוא קיבל את הרכב הגנוב מאחר, והיה אמור להעבירו אל מעבר למחסום תמורת ₪ 500 בלבד. חלקו היה מועט, הרווח שהיה אמור להפיק קטן ואין להשוות מעשהו למעשים

מתוכננים מראש עליהם דיברה הפסיקה שהגישה התביעה לעונש. עוד הדגיש הסניגור הנכבד את השיקולים לקולא הבאים - למעשה, לא נוהל משפט הוכחות וכל חומר הראיות הוגש לבית המשפט, כך שהטענות היו משפטיים ולא עובדתיים; קניינו של הציבור לא נפגע, שכן הרכב הוחזר לבעליו בחלוף 6 שעות ממועד הגניבה, לא נגרם שום נזק לרכב, שכן הרכב הותנע באמצעות מפתחות; ואין פגיעה כספית או היבט ביטוחי.

בנסיבות אלה, נטען כי מתחם העונש ההולם הוא בין 6 ל-12 חודשי מאסר.

לדברי הסניגור, הרשעתו האחרונה של הנאשם היא משנת 2008 ועניינה תקיפת בן זוג הגורמת חבלה של ממש. עבירות הרכוש בוצעו על ידו לפני שנים הרבה, ומאז עבר הנאשם שיקום ואף היום הוא משתמש בתחליף סם מסוג מתדון במסגרת שהייתו במעצר. הסניגור ביקש למקם עונשו של הנאשם ברף התחתון של המתחם אליו עתר, או במרכז.

7. הנאשם בדברו האחרון הביע חרטה על מעשיו. לדבריו, לאחר שהשתחרר ממאסרו האחרון עבר תהליך של שיקום ולא שב להסתבך עם החוק. הנאשם הודה בביצוע העבירה ולא ידע להסביר כיצד נקלע למצב הזה. הוא ביקש את רחמי בית המשפט וטען כי רצונו הוא להשתחרר מהמאסר ולהוות דוגמה אישית לבנו.

8. הנאשם ביצע צבר של עבירות שכל אחת מהן הביאה לפגיעה בערכים חברתיים מוגנים. בעבירה של גניבת הרכב בצוותא, פגע הנאשם בזכות הקניין, בבטחון הרכושי ובשלווה חייהם של המתלוננים, המחזיקים ברכב; בעבירה של נהיגה בזמן פסילה, גרם הנאשם לסיכון בטיחותי והעמיד את המשתמשים בדרך בסיכון כתוצאה מנהיגתו כשהוא פסול מלנהוג. כמו כן, זילזל בפסק דינו של בית המשפט אשר הורה על פסילת רשיון הנהיגה שלו ונהג כלפיו באדישות ובחוסר איכפתיות; בעבירה של נהיגת רכב ללא פוליסת ביטוח, פגע הנאשם במשטר הביטוחי התקין במדינה שעה שנהג ללא פוליסה, כאשר במקרה של פגיעה גופנית באחר, תשלום הנזק עלול היה ליפול על כתפי הציבור כולו; בעבירה של הפרת הוראה חוקית, בדומה לנהיגה בזמן פסילה, הביע הנאשם זלזול בהחלטת בית המשפט אשר נתן בו אמון והורה על שחרורו ממעצר, כאשר הנאשם מפר את האמון שניתן בו על ידי בית המשפט בשתי הזדמנויות, זמן קצר מאוד לאחר מתן ההחלטה.

9. מבחינת נסיבות ביצוע העבירות, יש להדגיש **לחומרא** את אלה - הארוע העברייני כלל, לכל הפחות, שני אנשים - הנאשם והאחר שהתפרץ לבית המתלוננים וגנב פיזית את הרכב - ומהודעותיו של הנאשם עולה כי נכחו ברכב מספר אנשים, כאשר קיבל את הרכב לחזקתו לצורך העברתו אל מעבר למחסום. רוצה לומר, ארוע עברייני הכולל השתתפות של מספר אנשים מהווה נסיבה לחומרא המצביעה על תכנון מוקדם ועל הגדרת תפקידים בתוך התכנית העבריינית; הנאשם קיבל לידי את הרכב הגנוב, זמן מה לאחר שנגנב פיזית מליד בית המתלוננים, כאשר תפקידו היה להעביר את הרכב אל מעבר למחסום, לשטחי הרשות הפלסטינית. למעשה, היווה הנאשם חולייה בשרשרת העבריינית, ובהנחה שהמעורבים או חלקם היו תושבי הרשות הפלסטינית - וראה חיזוק לכך במזכר **ת/17** לפיו מספר הטלפון אליו התקשר הנאשם עובר למעצרו מנוי ברשות הפלסטינית וכן, הודעת הנאשם **ת/6** שם טען כי מדובר בטלפון שמשתמשים בו לצורך גניבת רכב ולאחר מכן מכבים אותו - הרי שהנאשם תרם להגשמת התכנית העבריינית והיקשה על חשיפתם של העבריינים האחרים; הנאשם ביצע את העבירה עבור בצע כסף ומתוך מניע כלכלי טהור, כשלדבריו אמור היה לקבל ₪ 500 תמורת העברת הרכב אל מעבר למחסום; הנאשם נהג בזמן שרשיון הנהיגה שלו נפסל על ידי בית המשפט לתעבורה בחדרה וכשהוא מודע לפסילה זו. פסילת רשיון הנהיגה באה לאחר הרשעה בעבירה בטיחותית (ראה **תע/1**),

עבירה במסגרתה נהג הנאשם ברכב במצב השולל ממנו את השליטה בו, כמעט גרם לתאונה עם משאית, ו"זיגזג" בין נתיבים ללא שליטה ברכב. במעשיו אלה, לא רק זילזל הנאשם בפסק דינו של בית המשפט, אלא אף סיכן את המשתמשים בדרך; גם נסיבות ביצוע העבירה של הפרת הוראה חוקית מצביעות על זלזול בהחלטות בית המשפט ובמעילה באמון שניתן בנאשם עם שחרורו ממעצר.

10. לצד אלה, **לקולא**, יש להזכיר את הנסיבות הבאות - אף אם הנאשם היווה חולייה בשרשרת העבריינית בגניבת הרכב, הרי לא מדובר בחולייה המרכזית ביותר - גניבת הרכב התבצעה על ידי אחר מספר שעות קודם להעברת הרכב לרשות הנאשם; הנאשם לא היה שותף להתפרצות לבית המתלוננים, אלא קיבל את הרכב לידי לאחר ההתפרצות; הנאשם היה אמור לקבל תמורת העברת הרכב אל מעבר למחסום סך של 500 ₪ בלבד; מדובר בגניבת רכב בודד ולא התארגנות עבריינית לצורך גניבה של מספר כלי רכב; חרף העובדה כי דובר בביצוע בצוותא, עדיין לא יוחסה לנאשם עבירה של קשירת קשר לביצוע פשע, כך שההנחה היא שלא מדובר בהתארגנות מוקדמת ומוסדרת, אלא חבירה "אד הוק" לביצוע עבירה בודדת, כאמור; לא נגרם נזק לרכב, שכן הוא הונע באמצעות המפתחות שלו; הרכב נתפס מספר שעות לאחר גניבתו והוחזר למתלוננים; לעבירה של הפרת ההוראה החוקית לא נילוו עבירות נוספות.

11. לאור כל אלה, ולאחר עיון בפסיקה שהוצגה לעיוני על ידי ב"כ הצדדים, אני רואה בשני כתבי האישום "ארוע אחד" וקובע כי **מתחם העונש ההולם את נסיבות ביצוע העבירות הוא בין 12 ל-24 חודשי מאסר, לצד פסילת רשיון נהיגה ורכיבים נוספים.**

12. בהיעדר עילה לסטייה מן המתחם משיקולי שיקום או משיקולי החמרה לצורך הרתעה מיוחדת, יש לקבוע את עונשו של הנאשם בתוך המתחם.

13. בין הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות יובאו בחשבון אלה -

עבר פלילי ותעבורתי - הנאשם יליד 1969, ולחובתו 21 הרשעות קודמות, החל משנת 1982 ועד שנת 2008. הוא הורשע במגוון עבירות, חלקן חמורות כעבירת שוד, וחלקן עבירות רכוש, סמים ואלימות. הנאשם ריצה מספר רב של מאסרים. יחד עם זאת, כטענת ההגנה, עבירת הרכוש האחרונה (שעניינה החזקת כלי פריצה), נעברה על ידי הנאשם בשנת 2004, דהיינו לפני 11 שנים, ומאז ביצע עבירות אלימות, בגין ריצה מאסרים, כאמור; לנאשם רשיון נהיגה משנת 2012 ולחובתו 5 הרשעות קודמות. כאמור, לחובתו פסילה על תנאי בת 6 חודשים.

אי נטילת אחריות - הנאשם לא הודה בביצוע העבירות נשוא התיק העיקרי ולא נטל אחריות לגביהן ועל כן, אינו זכאי להקלה בעונש כמי שמודה ונוטל אחריות. ואולם, אין להתעלם מכך כי ההגנה הגישה בהסכמה את מלוא חומר הראיות בתיק, ויתרה על חקירת העדים וטעוניה היו משפטיים בלבד. אף כי בית המשפט נדרש ליתן הכרעת דין מנומקת, עדיין תרמה ההגנה לחסכון בזמן שיפוטי יקר ואף חסכה מזמנם של התביעה ועדיה. לענין תיק הצירוף - הרי שהנאשם הודה בעובדות כתב האישום המצורף בהזדמנות הראשונה ונטל אחריות על ביצוע העבירות.

14. לאור האמור לעיל, ייקבע עונשו של הנאשם מתחת למרכז המתחם.

15. לאחר ששקלתי את מלוא השיקולים, כמפורט לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 15 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו (מיום 21.12.14-27.1.15 ומיום 31.1.15 ועד היום).

ב. 24 חודשי פסילת רשיון נהיגה בפועל.

ג. אני מפעיל את עונש פסילת רשיון הנהיגה על תנאי בן ה-6 חודשים נשוא תת"ע (תעבורה חדרה) 5519-04-14 (גזר דין מיום 9.7.14), וזאת במצטבר לפסילה שהוטלה בס"ק ב'.

סה"כ ירצה הנאשם 30 חודשי פסילה בפועל, החל מיום שחרורו ממאסר.

ד. 7 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירת רכוש מסוג פשע ועבירה של נהיגה בזמן פסילה או נהיגה ללא רשיון נהיגה.

ה. 3 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירה של הפרת הוראה חוקית.

ו. 10 חודשי פסילה על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירת רכוש הקשורה ברכב, עבירות של נהיגה בזמן פסילה או נהיגה ללא רשיון נהיגה או עבירה ועבירה של נהיגה ללא פוליסת ביטוח בת תוקף.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ד סיוון תשע"ה, 11 יוני 2015, בנוכחות הנאשם, ב"כ, ועו"ד רוזה מטעם המאשימה.